

Уряд Олександра II спочатку не стримував громадську думку Росії в її самовираженні. Проте, коли це самовираження почало виходити за межу дозволених ризиків, уряд вдався до репресивних заходів. Газети припинили негативні висловлювання про Німеччину. Проте громадська думка була спрямована проти цієї союзної країни. І головну роль в цьому процесі відіграла преса.

Література:

1. История дипломатии / под. ред. В.М.Хвостова.– М.: ОГИЗ, 1956. – Т.2. – С.234.
2. Голос. – 1879. – річний комплект.
3. National Zeitung. – 1879. – Der 11. Februal.
4. Post. – 1879. – Der 8. September.
5. Вестник Европы.-1879.-Кн.3.-С.44.

Abstract. *The role and significance of the press in the process of forming public opinion, the deepening of Russian-German economic and political contradictions in the last third of the nineteenth century are studied.*

Key words: *ideology, diplomacy, newspapers, war, diplomacy, politics.*

ПРІОРИТЕТНІСТЬ ЗАПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙНО-ЕКОЛОГІЧНОГО РОЗВИТКУ АГРАРНОГО СЕКТОРА: ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ

Н.В. БОБРОВСЬКА,
канд. ек. наук, старший викладач кафедри обліку і оподаткування,

М.А. ЛЕСІК,
здобувач вищої освіти факультету менеджменту, групи МЕН 3/2

А.В. КОВАЛЕНКО,
здобувач вищої освіти обліково-фінансового факультету, групи Б 3/2
Миколаївський національний аграрний університет,
м. Миколаїв, Україна

Анотація. *Досліджено особливості впровадження інноваційно-технологічного оновлення у підприємствах аграрного сектора. Обґрунтовано, що досягнення стабільного розвитку галузі можливе за умов впровадження інноваційно-екологічних технологій виробництва, особливо у вирішенні екологічно-економічних складових.*

Ключові слова: *інноваційний розвиток, екологічна складова, технологічне оновлення, інноваційно-екологічні технології виробництва.*

Підвищення впливу глобалізаційних процесів сприяє загостренню екологічних питань у сфері навколишнього природного середовища й спонукає до запровадження не тільки соціально-економічних, а й екологічних пріоритетів розвитку аграрного сектора. Інтенсивне використання природних ресурсів виробничо-господарської діяльності з метою нарощування виробничого потенціалу, зокрема, використання земельно-ресурсної основи, й нерациональне природокористування, активізує запровадження системних підходів до еколого-інноваційного розвитку аграрного сектора, з урахування екологічної складової.

Формування еколого-інвестиційного розвитку забезпечується збалансованим природокористуванням у взаємозв'язку ресурсів із процесом екологічного виробництва. Відповідний баланс природних ресурсів за видами, враховуючи біологічні властивості територій забезпечуватиме нарощування валового виробництва сільськогосподарської продукції з мінімальним негативним впливом на природне середовище, активізації комплексу заходів природоохоронної діяльності на різних рівнях управління, залучення «екотехнологій» у виробничий процес з використанням міжнародного досвіду [1, 3].

Пріоритетність бізнес-середовища аграрного сектора в отриманні економічних інтересів, а саме максимального прибутку, спричинило необхідність узгодження еколого-економічних складових розвитку галузі у тісному взаємозв'язку: використання природних ресурсів за видами і еколого-інноваційного підходу до технологічного оновлення підприємств.

Формування умов забезпечення високотехнологічної готовності залежить від інноваційно-інвестиційного розвитку аграрного сектора і має теоретичну і практичну значимість щодо напрямів екологізації виробництв. Активізація запровадження екологічно-інноваційних підходів технологіями виробництва сільськогосподарських підприємств є запорукою збалансованого природокористування, можливістю мінімізації екологічних ризиків у збереженні екосистем [2].

Економічна обґрунтованість у запровадженні вирішення питання щодо інноваційно-екологічного розвитку аграрного сектора набуває актуальності, враховуючи глобалізаційні зміни й тенденції й впроваджує адаптаційний основи з використанням комплексних, системних дій і взаємоузгодженості, щодо розвитку на еколого-інноваційних засадах.

Таким чином, дотримання екологічних інтересів у розвитку аграрного сектора характеризується поєднанням еколого-економічних пріоритетів щодо обмеження негативного впливу на природно-ресурсну основу, за умов запровадження інноваційних підходів технологічної екологізації виробництв. Подальший розвиток аграрного сектора повинен ґрунтуватись на спроможності природних систем нейтралізувати зростаючий негативний вплив на довкілля, за умов залучення інноваційно-екологічних технологій виробництва, що активізує можливість якісних ознак до самовідновлення (або часткового відновлення) природних ресурсів у нарощуванні сукупного виробничого потенціалу з мінімальним ризиком на довкілля і збереженням екосистем.

Література:

1. Бобровська Н. В. Еколого-економічні аспекти використання природних ресурсів / Н. В. Бобровська // Вісник аграрної науки Причорномор'я. – 2013. – Вип. 4 (74), Т. 1, - С. 70-77. Електр. текст. дані. URL: (<http://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/1529>).

2. Бобровська Н. В. Еколого-орієнтований підхід у формуванні і використанні природно-ресурсної основи аграрного сектора економіки / Н.В. Бобровська // Молодий вчений. – 2016. – № 3 (30). – Ч. 1. – С. 15-19. Електр. текст. дані. URL: (<http://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/3640>).

3. Assessment of management efficiency and infrastructure development of Ukraine / I. Lesik etc. // Management Science Letters. 2020. 10(13). 3071-3080. Електр. текст. дані. URL: (<http://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/6892>).

Abstract. Peculiarities of introduction of innovative-technological renewal in the enterprises of the agrarian sector are investigated. It is substantiated that the achievement of stable development of the industry is possible under the conditions of introduction of innovative and ecological technologies of production, especially in the decision of ecological and economic components.

Key words: innovative development, ecological component, technological renewal, innovative-ecological production technologies.